13 lipca 2022

Pan Piotr Dąbrowski

Rada Miasta Bielsk Podlaski Uchwałą Nr L/380/22 z dnia 31 maja 2022 roku nadała pośmiertnie Panu Piotrowi Dąbrowskiemu Tytuł Honorowego Obywatela Miasta Bielsk Podlaski jako wyraz najwyższego wyróżnienia i uznania.

Inż. Piotr Dąbrowski urodził się 14 kwietnia 1899 roku w Strabli, w gminie Wyszki, w powiecie bielskim, jako najstarszy syn Józefa Dąbrowskiego i Franciszki z domu Uhlik. Był absolwentem Wydziału Rolniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. W 1926 roku uzyskał tytuł inżyniera rolnictwa.

Z początkiem 1943 roku Piotr Dąbrowski włączył się do działań polskich organizacji konspiracyjnych, najpierw Związku Walki Zbrojnej, a następnie w Armii Krajowej oraz w utworzonej na terenie powiatu bielskiego podziemnej cywilnej administracji lokalnej. Pełnił w nich funkcje łącznika i kolportera pism i wydawnictw podziemnych, a w administracji podziemnej był reprezentantem miasta w zarządzie powiatu. Używał pseudonimów: „Wróbel" oraz „Zagon". Pod koniec czerwca 1943 roku Piotr Dąbrowski uratował z rąk Gestapo wysokiej rangi dowódcę z Komendy Głównej ZWZ.

W okresie powojennym Piotr Dąbrowski podejmował wiele różnorodnych działań, był społecznikiem, nauczycielem i wychowawcą. Niewątpliwie największym jego dokonaniem było założenie Państwowego Gimnazjum Gospodarstwa Wiejskiego w Bielsku Podlaskim. Po wielu staraniach komitetu organizacyjnego szkoły, na czele którego stał Piotr Dąbrowski, 29 marca 1945 roku starosta wydał pismo popierające utworzenie szkoły. W kwietniu dyrektor Piotr Dąbrowski rozpoczął zapisy do szkoły, której został pierwszym dyrektorem. To dobre dzieło zapoczątkowane przez Piotra Dąbrowskiego trwa po dzień dzisiejszy. Szkoła nosi obecnie nazwę Zespół Szkół nr 4 im. Ziemi Podlaskiej w Bielsku Podlaskim i jest jedną z najstarszych i największą szkołą średnią w subregionie Bielsk Podlaski.

W kolejnych latach Piotr Dąbrowski angażował się w rozwój oświatowy na terenie Bielska Podlaskiego. Był nauczycielem bielskich szkół średnich: I Liceum Ogólnokształcącego im. Tadeusza Kościuszki oraz II Liceum Ogólnokształcącego im. Bronisława Taraszkiewicza. Od połowy 1945 roku działał w reaktywowanym Towarzystwie Uniwersytetów Ludowych, a od 1 lipca 1945 roku został mianowany przez Prezesa Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Białymstoku Inspektorem Oświaty Rolniczej na powiat Bielsk Podlaski. 22

lutego 1946 roku został członkiem Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej dla nauczycieli przy Kuratorium Okręgu Szkolnego w Białymstoku, zaś w latach 1947-1949 był członkiem Powiatowej Komisji Oświatowej.

Pan Piotr Dąbrowski był aktywnym działaczem również w innych sferach życia publicznego. Z jego ważniejszych prac społecznych na rzecz miasta należy wymienić:

- w latach 1945-1949 przewodniczył Radzie Nadzorczej w Spółdzielni Spożywców „SPOŁEM" w Bielsku Podlaskim, później przez kilka kadencji był członkiem tejże Rady. Do końca życia był członkiem zwyczajnym spółdzielni;
- w latach 1945-1949 pełnił funkcję sekretarza Rady Nadzorczej w Powiatowej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Bielsku Podlaskim;
- w roku 1945 był członkiem założycielem Powiatowej Spółdzielni Budowlanej „ZRĄB" w Bielsku Podlaskim. W latach 1948-1950 był członkiem Rady Nadzorczej tej organizacji, aż do momentu jej likwidacji poprzez włączenie do Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska";
- w latach 1946-1950 był członkiem Rady Nadzorczej w Spółdzielni Księgarskiej „OŚWIATA" w Bielsku Podlaskim;
- w latach 1946-1949 był członkiem Rady Nadzorczej Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Bielsku Podlaskim, w kolejnych latach był członkiem zwyczajnym tej spółdzielni;
- w 1946 roku był współzałożycielem Powiatowej Spółdzielni Torfiarskiej w Bielsku Podlaskim. Był przewodniczącym Rady Nadzorczej tej spółdzielni, aż do jej likwidacji wymuszonej przez władze w 1948 roku;
- w latach 1946-1949 Piotr Dąbrowski był stałym korespondentem dziennika „Życie Białostockie" z terenu Bielska Podlaskiego.
- od 1947 roku był udziałowcem-założycielem Banku Spółdzielczego (później przemianowanego na Gminną Kasę Pożyczkową) w Bielsku Podlaskim;
- w 1949 roku był powołany na ławnika Sądu Okręgowego w Białymstoku.

W uznaniu Jego pracy społecznej dokonanej w powojennym okresie odbudowy kraju Prezydent Rzeczypospolitej nadał Piotrowi Dąbrowskiemu w grudniu 1948 roku Srebrny Krzyż Zasługi. Na wniosek Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego na mocy uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1970 roku został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zmarł w Bielsku Podlaskim na atak serca podczas epidemii grypy 9 grudnia 1971 roku w wieku 72 lat. Pochowany został na bielskim cmentarzu

parafialnym w grobie Dąbrowskich, obok swoich rodziców Józefa i Franciszki.